

kui mančkinat. Myö toinah emmo lövvä yösijua.

— Minule himoittas syvvä midätahto muudu, paiči fruktua, — sanoi neičykky. — Totogi toinah on kuolemazilleh nälgäh. Azetukkuammo tulien koin kohtal da pagizemmo rahvanke.

Aiga suuren koin luo tulduu Doroti rohkieh astui veriällyö da avaitti sidä. Kenlienne naine avai veriän piiruzelleh, vaiku sen vastah, ku nägis pihale, da sanoi:

— Midäbo dieluo on sinul, lapsi, da mindäh neče suuri leijon on sinun keräl?

— Tahtozimmo yödyö teijän kois, etto olle vastah, — sanoi Doroti. — Leijon on minun ystävy da dovariššu. Se ei luadis sinulles pahua nimistöi.

— Ongo se kezi? — kyzyi naine avates veriädy vähästy enämbäl.

— Muga on, — sanoi Doroti. — Se vie on suuri varačču. Se sinuu varuau enäm, migu sinä sidä.

